

rak, meg is az Isten cse-
 mérmézetnek meg külső-
 bözietéhez és meg valszá-
 lahoz folyamodni és inni, és
 azt mondani, hogy olyankor
 es akkor az Isten iras az Chri-
 stus felől nem Isteni hanem
 csak emberi természetű Isteni
 Izel. Minni mikor peldának o-
 kait, maga az Christus Iesus
 így Izel: Az Atya nagjot

kerecszettek haláláig engedelmes volt, ki nem seheter és volt egjéb, hanem az Nazarethi ember Iesus Christus.

Rövideden szolván, nem tulajdonít az sz. irás az Christusnak semmi oly se magas és méltóságos, se alacson és alázatos dolgot, ami az Nazarethi ember Iesus-hoz tulajdonképpen nem illenek. Annak okáért nem volt semmi méltóság, az miellyét azon és egy Christusban két természetet vagy valóságot és állatot, úgy mint Istent és emberit kellett volna gondolni, és holot az Atyának az Christus, selet való méltósága igen világoson az szentírásokban megmutogatatik,

annakkélté tudnillik odajár
 hatoképpen feltémet legyen, az
 a' dolog is valósgon és mi-
 laydonképpen a' Nazareni em-
 ber Jéhusot emleik, és ugyan
 télyféleggel kel is vitem. Mert
 az a' Nazareni ember Jéhus, mi-
 nekünn az Sűzöl szölet,
 és minék előte az Evangelium
 mot is öt vendékes izentélt.
 deme, hogy valósgon az eg-
 ben felragadtat és viéte le-
 gyen, és hogy ott a' magától az
 Istenből azok is az dologk is ta-
 mirtatol legyen, a' mellyeknek
 is kell vala az embernek me-
 d' általa nyarkoztatni, elany-
 ka igaz és birté dolog, hogy
 külsőben hog' lehet leégen,
 mincien dolognak hatallék
 len

lenni. Nem kell annak okáért
minden ok nélkül, sőt minden
igaz ok kívül és ellen, az igé-
ken erőszakot tenni: hanem
azokat mind itt ez helyen, a-
mind más több hasonló helye-
ken, úgy kell érteni, az misé-
gokban jegyeznek, és így min-
denek könnyek és igyengesek
jelzék.

Immár az sz. János Evan-
gelista irásának harmadik resz-
ben, az 12dik versben, jölehet
közönségesen. Ilyen ígérek ol-
vasunk, a ki az égben vagyon,
mind azon által az Görögből
így olvashatjuk, ott az ígérek,
a ki az égben volt, a mint
minket ez olvasástól meg in-
tettek Erasmus, Beza, és egye-
bck.

ajándékozta az dologgal.
Az mi pedig illeti az Ido-
tumnak communicatiat, az az, az
laydonságoknak közléset, ez
dolog semmikeppen nem cse-
kedhet és nem viheti véghez,
hogy az mely dolog csak
tén az egyik természet-
zillik, hogy az a dolog kü-
n az másik természetnek tu-
doníttassék. Ioltehet néra-
a ezt meg cselekedhesse,
gy az mi az egyik természet-
nek tulajdona egy általlá-
magához az egész nemely-

aig való mentében öltözik;
 Avagy az Ielkem feredőben
 mosodik; noha az testtel ugyan,
 melynek ezek az elő számlált
 dolgok uraydoni, az ember
 en az ő lelke úgy legyen egy-
 foglalva és kapcsolva, hogy
 ind az kettőből, úgy mint az
 ekből és az testből állyon, az
 on szám feredt való egy em-
 r; Az mint szinté akarják
 ellenkedők hogy azon szám-
 erént való egy Iesus Christus
 állyon, az Isteni, és az ember-

az Attyát, nem keveset
magának, mint színtén az ő ra-
nitiányinak ISTENENEK bi-
zonyítja, és mondgya Ienni
Iohan. 20. v. 17. Es ugyan ezen
dolgot, immár az égben fel ve-
tele és helyesleggel meg dicső-
ítei magis, egy keresztkeber-
megyizeri valya és bizonyítja
meg Apóc. 3. ver. 12. Olvasd
lásd meg: És mikor végeze-
re (hogy most mindneket eg-
gyenként elő ne számlállyak,
az ő tudományát, az ő szavait
és ő corda-reket, és minde-
jeket, és ő mellosága